

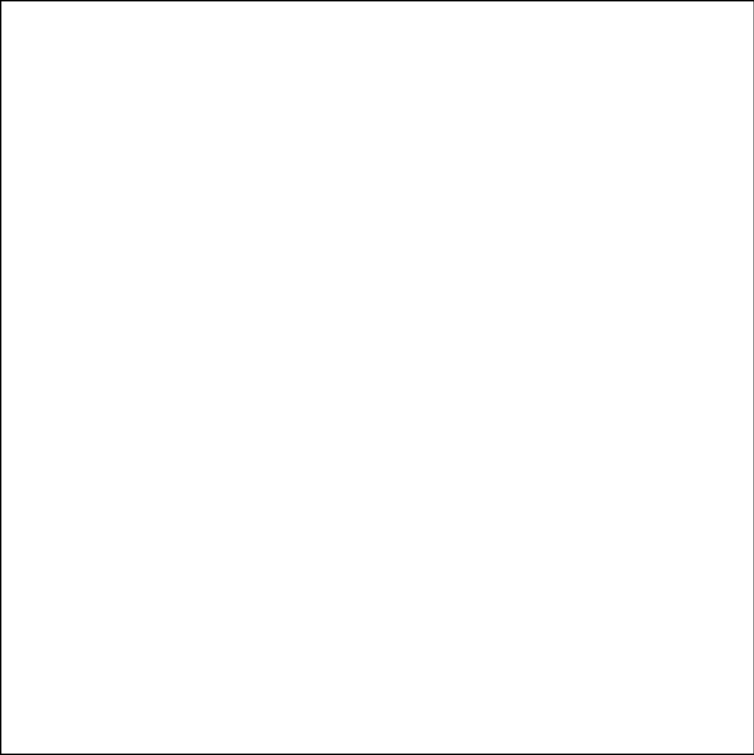

Simbegwire

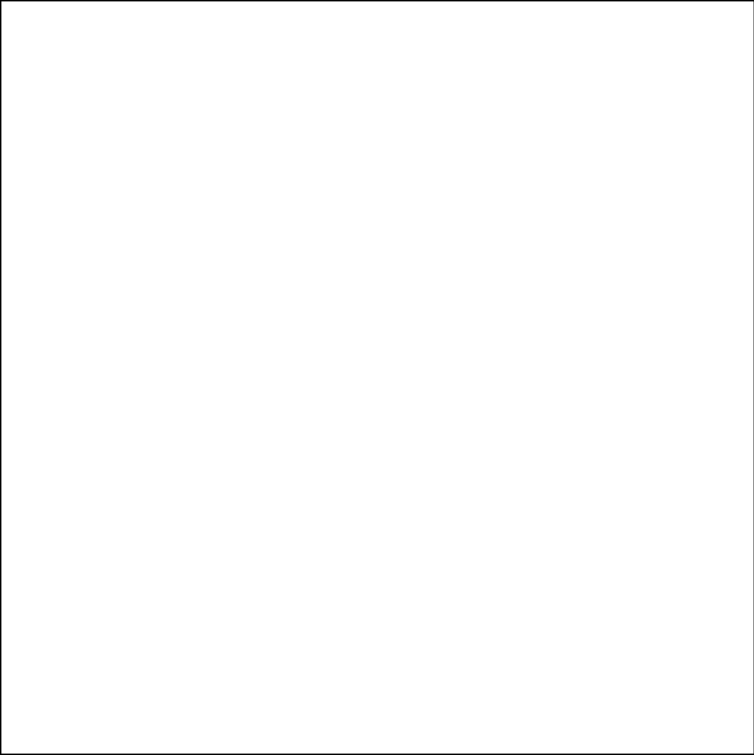
- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Boglárka Vermeki
- ungerska
- nivå 5

(utan bilder)

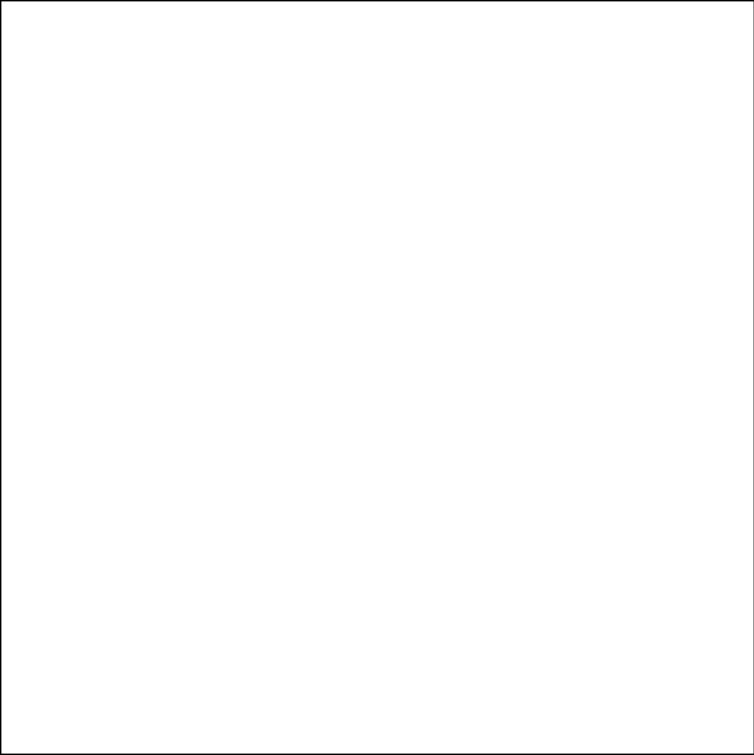

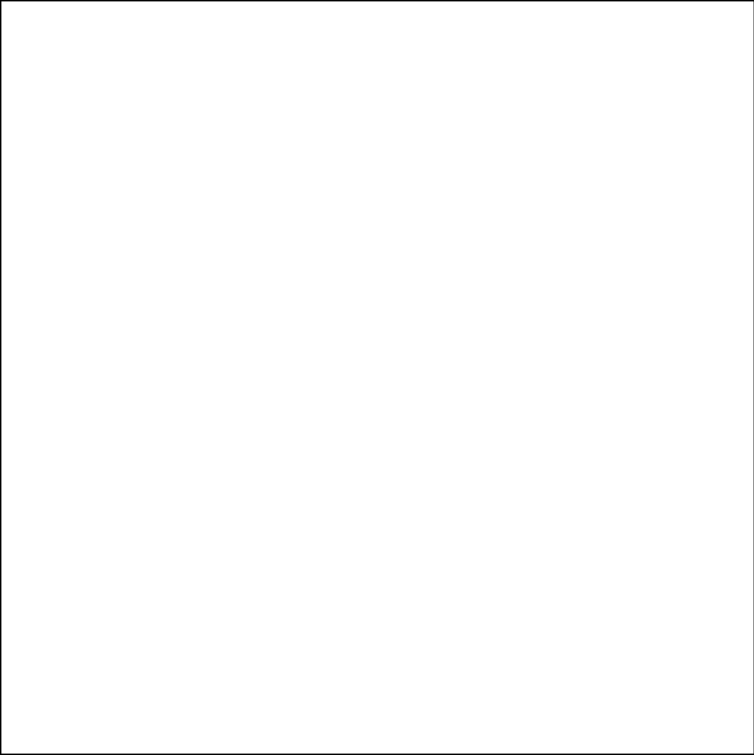
Amikor Simbegwire anyukája meghalt, a lány nagyon szomorú volt. Az apukája mindent megtett Simbegwire-ért. Lassan megtanulták, hogyan legyen újra boldogok az anyuka nélkül. Minden reggel leültek és megbeszélték, hogy milyen napjuk lesz. Minden este együtt készítettek vacsorát. Miután elmosogattak, az apa segített Simbegwire házi feladatában.

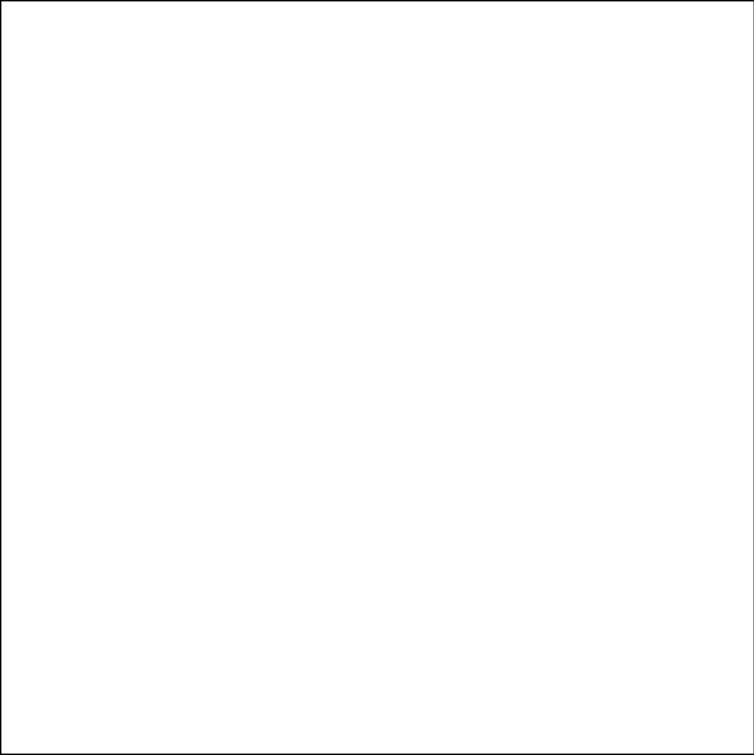
Egy nap Simbegwire apukája később jött haza a szokásosnál. "Hol vagy gyermekem?" - hívta a lányát. Simbegwire futott az apukájához, de félúton hirtelen megállt, mert észrevette, hogy az apukája egy nő kezét fogja. "Szeretném, ha megismerkednél egy különleges emberrel kislányom. Ő Anita." - mondta az apa mosolyogva.

“Szia Simbegwire! Apukád már sokat mesélt rólad.” -
mondta Anita. A nő nem mosolygott és nem is fogta
meg a kislány kezét. Simbegwire apukája azonban
nagyon izgatott és boldog volt. Arról beszélt, hogy
hogyan fognak hárman együtt élni, milyen jó lesz
majd az életük. “Kislányom remélem, hogy
elfogadod Anitát és anyukádként tekintesz majd rá.”
- mondta.

Simbegwire élete megváltozott. Anita olyan sok házimunkát adott neki, hogy már nem volt ideje arra sem, hogy reggelente az apukájával beszélgessen. Olyan fáradt volt, hogy esténként nem tudta megírni a házi feladatát. Vacsora után egyenesen aludni ment. Az egyetlen dolog, ami megnyugtatta, az az anyukájától kapott színes takaró volt. Úgy tűnt, Simbegwire apukája észre sem vette, hogy a lánya milyen boldogtalan.

Pár hónappal később Simbegwire apukája bejelentette, hogy egy időre el kell utaznia. "El kell utaznom a munkám miatt" - mondta az apa - "De tudom, hogy addig vigyázni fogtok egymásra." Simbegwire szája legörbült, de az apa ezt sem vette észre. Anita nem szólt egy szót sem, de ő sem örült a hírnek.

Simbegwire élete még rosszabbá vált. Ha nem fejezte be a házimunkát időben, vagy panaszkodni mert, Anita megverte. Vacsoránál a nő majdnem mindent megevett, Simbegwire-nek csak a maradék jutott. Simbegwire minden este az anyukája takaróját ölelve sírta magát álomba.

Egyik reggel Simbegwire későn ébredt. “Te lusta lány!” - kiabálta Anita. Kirántotta Simbegwire-t az ágyból. A gyönyörű takaró beakadt egy szögbe és kettészakadt.

Simbegwire nagyon elszomorodott. Elhatározta, hogy elszökik otthonról. Összeszedte a takaró darabjait, bepakolt egy kis ételt és elment otthonról. Arra indult el, amerre apja is ment.

Amikor beesteledett, felmászott egy kis patak melletti fára és az ágak között készített magának ágyat. Elalvás előtt, így énekelt: “Anyaa, anyaa, anyaa, elhagytál engem. Elhagytál engem és nem jöttél vissza. Apa nem szeret többé. Anya, mikor jössz vissza? Elhagytál engem.”

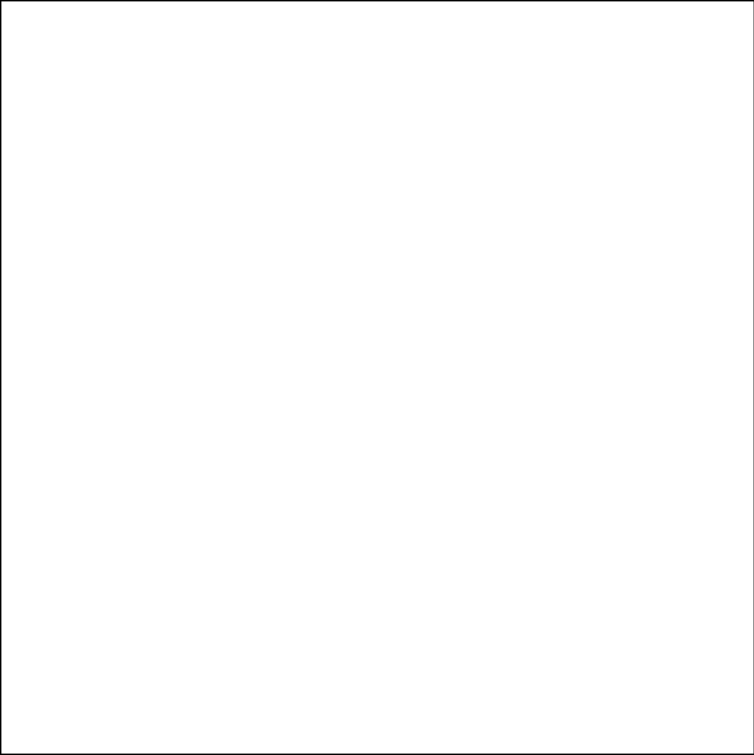
Másnap reggel, Simbegwire újra elénekelte a dalt. Asszonyok jöttek, hogy a patakban mossanak. Meghallották a szomorú dalt. Azt gondolták, hogy csak a szél játszik a levelekkel, ezért folytatták tovább a munkát. Egyikük azonban újra figyelni kezdte az éneket.

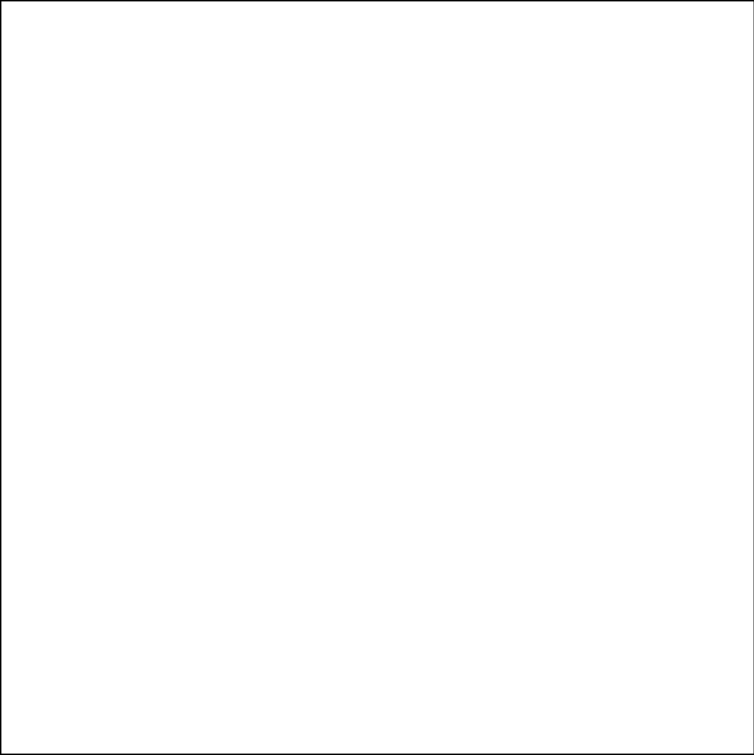
A nő felnézett a fára. Amikor meglátta a gyermeket és a színes takarót, így kiáltott: "Simbegwire, a bátyám gyermeke!" A többi nő is abbahagyta a mosást és segítettek Simbegwire-nek lemászni a fáról. A nagynéni megölelte a lányt és nyugtatgatni kezdte.

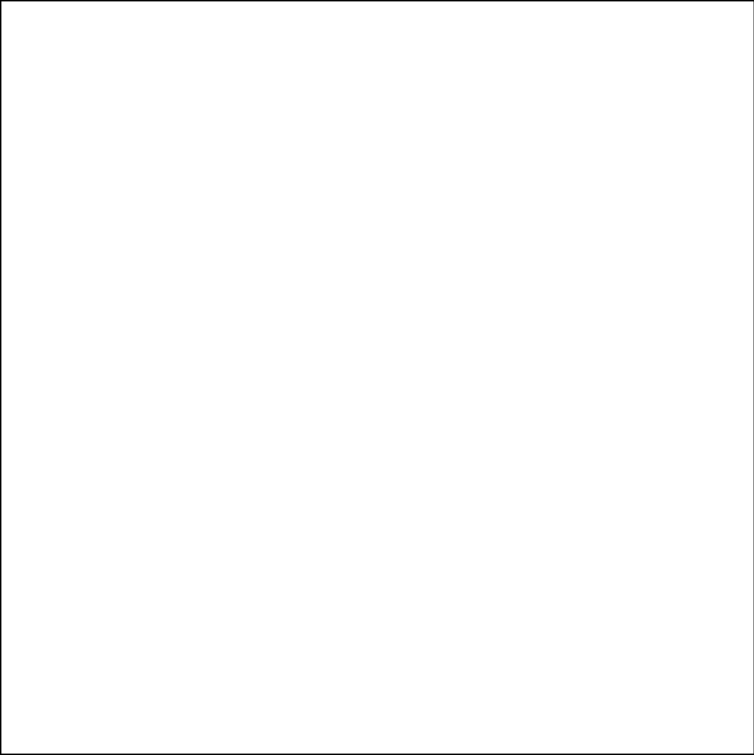
Simbegwire nagynénje elvitte magához a gyermeket. Adott neki meleg ételt, és lefektette egy ágyba az anyukája takarójával együtt. Aznap este Simbegwire ismét sírva aludt el. De ezek a könnyek a megkönnyebbülés könnyei voltak. Tudta, hogy a nagynénje vigyázni fog rá.

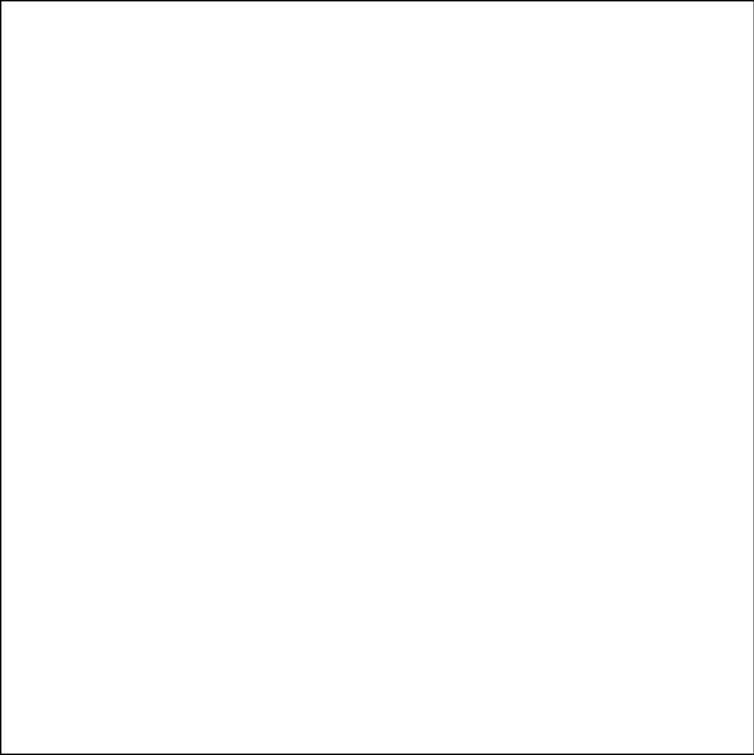
Amikor Simbegwire apukája hazatért, lánya szobáját üresen találta. "Mi történt Anita?"- kérdezte szomorúan. A nő elmondta, hogy Simbegwire elszökött otthonról. "Azt akartam, hogy tiszteljen engem" - magyarázta - "De lehet, hogy túl szigorú voltam." Simbegwire apja a patak irányában indult el otthonról. Elment a húga falujába, hogy megkérdezze tőle, hátha látta Simbegwire-t.

Simbegwire éppen az unokatestvéreivel játszott, amikor meglátta az apukáját. Nagyon félt, hogy mérges lesz, ezért befutott a házba, hogy elbújjon. De az apukája utána ment és így szólt: "Simbegwire, megtaláltad a tökéletes anyukát magadnak. Ő szeret és megért téged. Büszke vagyok rád és nagyon szeretlek." Megegyeztek abban, hogy Simbegwire addig maradhat a nagynénjénél, ameddig csak akar.

Az apukája minden nap meglátogatta. Egyszer Anitát is magával vitte. Anita megfogta Simbegwire kezét. "Nagyon sajnálom, kicsikém, nagyot hibáztam." - sírt a nő - "Megengeded, hogy újra megpróbáljam?" Simbegwire az apukájára nézett, aki nagyon aggódott. A lány lassan előre lépett és megölelte Anitát.

A következő héten Anita meghívta vacsorára Simbegwire-t, az unokatestvéreit és a nagynénjét. Óriási lakoma volt! Anita elkészítette Simbegwire minden kedvenc ételét és addig ettek, amíg beléjük fért. Ezután a gyerekek játszottak, a felnőttek pedig beszélgettek. Simbegwire olyan boldog volt, hogy felbátorodott és elhatározta, hogy hamarosan hazaköltözik, hogy együtt élhessen az apukájával és a mostoha anyukájával.

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Simbegwire

Skriven av: Rukia Nantale

Illustrerad av: Benjamin Mitchley

Översatt av: Boglárka Vermeki

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).